

Original:
Jewish Tradition and the Challenge of Darwinism
Brenton Sanderson • August 25, 2019

<https://www.unz.com/article/jewish-tradition-and-the-challenge-of-darwinism/?highlight=Ron+Unz+Seeking+9%2F11+Truth+After+Twenty+Years>

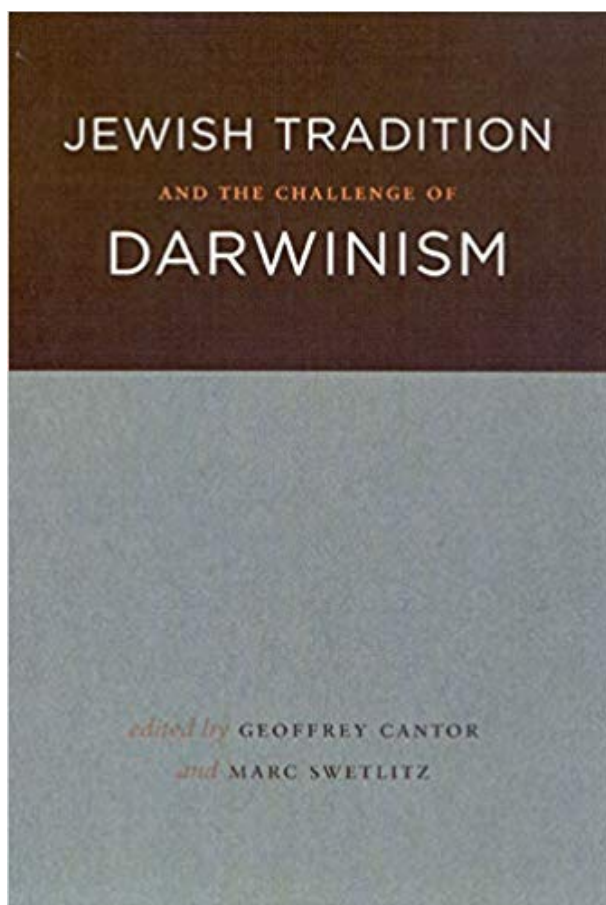
translated:

A zsidó hagyomány és a darwinizmus kihívása
Brenton Sanderson • 2019. augusztus 25

https://www-unz-com.translate.google.com/article/jewish-tradition-and-the-challenge-of-darwinism/?highlight=Ron+Unz+Seeking+9/11+Truth+After+Twenty+Years&_x_tr_sl=auto&_x_tr_tl=hu&_x_tr_hl=en

A K o o g l i magyar fordítása természetesen kizárólag tájékoztató jellegű

A zsidó hagyomány és a darwinizmus kihívása
Brenton Sanderson • 2019. augusztus 25

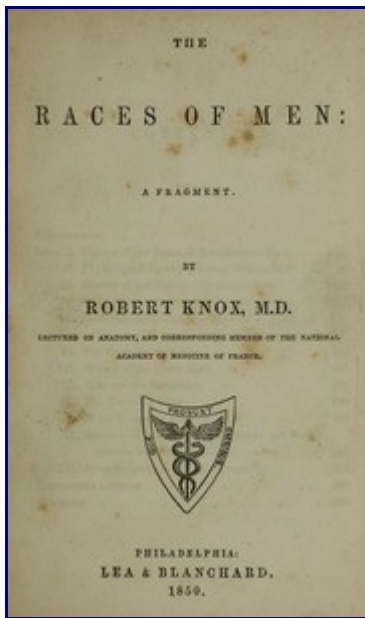
A zsidók elkötelezettsége az evolúciós elmélettel a modern zsidó történelem és gondolkodás fontos dimenziója. Míg a zsidó vezetők és értelmiségiek az evolúció tudományát használták a zsidó identitás fogalmának megerősítésére, szembesültek és (gyakran hevesen ellenálltak) az

evolúciós elméletnek a zsidók és nem zsidók közötti konfliktus fogalmának megfogalmazására. 2006-ban jelent meg Geoffrey Cantor [zsidó hagyománya és a darwinizmus kihívása](#). Geoffrey Cantor és Marc Swetlitz azt kutatja, hogy a zsidók – egyénileg és közösségenként – hogyan kapcsolódtak be az evolúciós gondolkodásba különféle történelmi összefüggésekben, és milyen szerepet játszott ez a modern zsidó történelemben. A könyv középpontjában annak feltárása áll, hogy a zsidók és mások hogyan alkalmazzák az evolúciós eszméket a faji, az antiszemitizmus és a cionizmus területén, valamint az evolúciós eszmék visszatérő használata az elmúlt másfél évszázadban a zsidók jellemzésére.

Darwin *fajok eredete* (1859) a természetes szelekciót feltételezte a biológiai evolúció hajtóerejének: bármely faj egyedei sokféle öröklött tulajdonságot mutatnak, és versengenek a túléléshez és szaporodáshoz szükséges szűkös erőforrásokért. Ha bizonyos tulajdonságok előnyt jelentenek számukra abban a versengésben, akkor nagyobb valószínűséggel adódnak át a következő generációnak, és ennek következtében a faj idővel fejlődni fog. Amikor Darwin könyve megjelent, a fajok átalakulása ismert téma volt, de Darwin volt az első, aki nyilvánosan megmagyarázta a pontos mechanizmust. **Míg a szocialisták és kommunisták hamarosan a darwini evolúciót alkalmazták vallásellenes polémiáikban, ez vonzotta a konzervatív és nacionalista gondolkodókat is. Darwin elmélete például a korlátlan kapitalizmust igazolja. Valóban, a verseny központi szerepe a természetes kiválasztódás folyamatában egy sor morális kérdést vetett fel a keresztény Nyugat számára. A darwinizmus megjelenése a faji és faji versengés fogalmának egy új módját is szülte.**

Darwin előtti faji gondolkodás

Az európai faji gondolkodás régen megelőzte Darwin híres könyvét. A tizenhetedik századtól kezdődő európai gyarmati terjeszkedés során természettudósok és filozófusok foglalkoztak azzal, hogy osztályozzák és jellemezzék a különböző népeket, amelyekkel találkoztak. Míg a francia értelmiségi, Jean-Jacques Rousseau lelkesedett a vad nemességéért, a tipikusabb válasz az volt, hogy „kihangsúlyozta a primitív népek és a felvilágosult európaiak közötti hatalmas különbségeket fejlett értelmükkel, civilizált társadalmukkal és kifinomult modorukkal”.^[1] A fajokról alkotott pre-darwini gondolkodás Európában Robert Knox skót sebész, anatómus és antropológus *The Races of Man* (1850) című könyveiben csúcsonként ki, aki „egyszerű tényként” kijelentette, hogy „az emberi ügyekben a faj minden: irodalom, tudomány, művészet, egyszóval a civilizáció, múlik rajta.”^[2] Állítása szerint a legfejlettebb fajok a németek, a szászok és a kelták voltak; a legkevesebb a Föld sötét fajai voltak. Az általa külön fajnak nevezett zsidókat „steril parazitáknak” tartotta, sajátos fizikai jellemzőkkel, amelyek gyakran „nagy, masszív, bot alakú, kampós orrúak, három-négyszer nagyobb, mint az archoz illik”.^[3]

Robert Knox *The Races of Man* (1850) címlapja

Bár Knox könyve mára szinte teljesen feledésbe merült, akkoriban széles körben csodálta, többek között Charles Darwin is, és jelentős népi befolyást gyakorolt. Knox pesszimista volt a világ civilizálására irányuló brit birodalmi ambíciókkal kapcsolatban: a sötét fajok – állítása szerint – veleszületetten képtelenek voltak civilizálódni, és a fajilag vegyes népség csak az intelligensebb faji párt degenerálódásához vezetne a keveredés termékeként. fajkeveredés. Míg Darwin került az emberi evolúció explicit megvitatását *A fajok eredetében*, implicit nézetei sok olvasó számára nyilvánvalóak voltak, és később a *The Descent of Man című könyvben is egyértelművé tették.*(1871). **Az emberi evolúció monogenista felfogása mellett Darwin úgy vélte, hogy a fajok egyenlőtlenek, és a létért folytatott küzdelembe zárták őket.**

Darwin hagyományos hierarchikus fogalmakat alkalmazott, amikor a főemlősökhöz és a civilizált európaiakhoz legközelebb álló „vadakat” helyezte a csúcsra. Sőt, átfogó történelmi fejlődést képzelt el – mentális, erkölcsi és bizonyos mértékig biológiai – a vadtól a civilizált állapotig. Elismerve az európai versenyek fölényét, időnként úgy fogta fel, hogy a különböző versenyek egymás elleni küzdelembe zártak.^[4]

A darwini elméletet a tudósok és az értelmiségiek különösen felkarolták Németországban, ahol az 1860-as években Ernst Haeckel filozófus volt a fő népszerűsítője. A tizenkilencedik század második felében az élettudományok Németországban (és az egész Nyugaton) szilárdan a materialista feltevésekre támaszkodtak, és az evolúciós perspektíva jelentősen alakította a társadalmi és politikai gondolkodást. **A szociáldarwinisták és az eugenikusok a Volk és a faj veleszületett, örökletes elemét helyezték előtérbe, ellentétben a kulturálisan szerzett elemekkel.**

A németországi darwinista biológusok egyre inkább a faji versengést az emberi létért folytatott küzdelem egyik formájaként hangsúlyozták. Ludwig Woltmann antropológus például a fajt jelölte meg minden történelmi fejlődés hajtóerejének, megjegyezve, hogy „a létért folytatott küzdelemben ugyanaz a természetes kiválasztódási folyamat uralja az emberi fajok eredetét, fejlődését és pusztulását”.^[5] *A Grazi Egyetem kiemelkedő zsidó szociológusa, Ludwig Gumplowicz 1883-as Der Rassenkampf* (Faji harc) című könyvében azt javasolta, hogy a történelmet a fajok közötti darwini létharc uralja. Azt állította, hogy a történelem „az erősebbek és felsőbbrendűek kizsákmányolásának és uralmának örök vágya. *A faji harc az uralomért*

annak minden formájában, nyílt és erőszakos, valamint lappangó és békés formában, *a történelem alapvető mozgatórugója, mozgató ereje*.”[6]

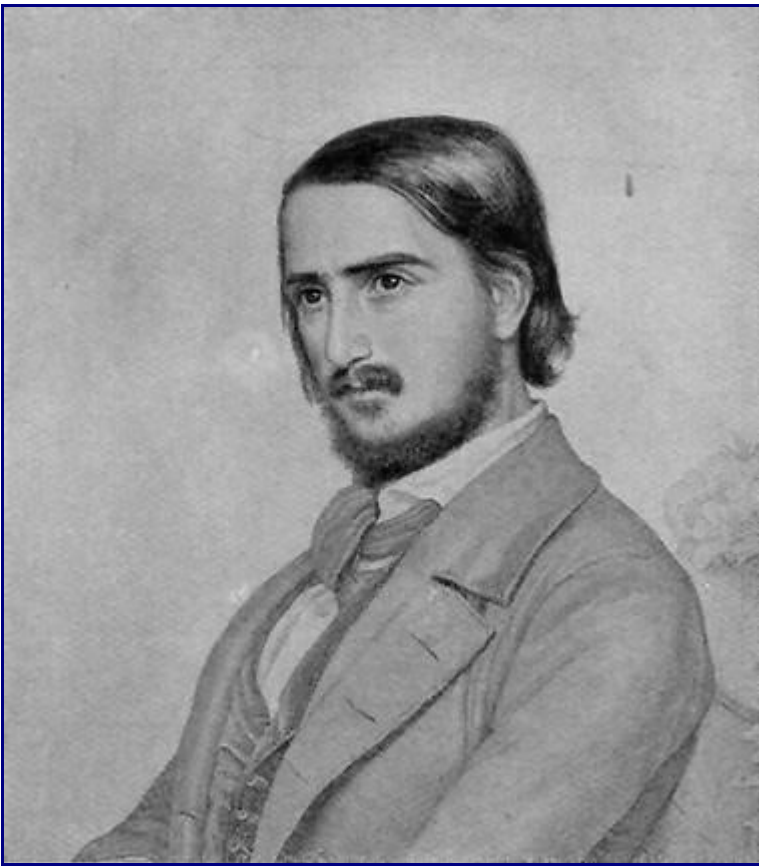
A darwinizmus és a zsidókérdés

Michael Ruse megjegyzi, hogy „az *Eredet*”, a zsidókérdés a viktoriánusok számára azonnali sürgősséggé vált”, és az 1860-as évektől a német értelmiségiek különösen a darwini elveket alkalmazták a kérdésben, és a zsidókat különálló fajként azonosították, amely a létért folytatott harcban más fajokkal van zárva.[7] Napóleon 1806-ban feloldotta a legtöbb jogi korlátozást a német területeken a zsidókkal szemben, **a bennszülött lakosság először szembesült a korlátlan szemitizmus társadalmi és gazdasági hatásaival**. 1806 előtt a németek és a zsidók korlátozottan érintkeztek a társadalomban. Ez a tizenkilencedik század során megváltozott, ahogy a városi zsidó lakosság megugrott: **1811 és 1875 között Berlin zsidó lakossága tizennégyszeresére nőtt**. *A Judenfrage* állandó vitáját nemcsak növekvő számuk és gyors gazdasági fejlődésük váltotta ki, hanem az a társadalmi viszály is, amely a zsidó behatolást és a főáramú német társadalom végső uralmát jelentette. Az emancipáció után „a zsidókat kevésbé tekintették egy idegen, barbár hit híveinek, hanem inkább egy szekuláris társadalmi-gazdasági csoport tagjainak, amelyek aránytalanul profitáltak a modern életből.”[8] **A tizenkilencedik század végére a zsidók „nagyjából az összes nagyobb bécsi bankot és a helyi ipar jelentős részét ellenőrizték”, ami a bennszülött lakosságban „veszély és túlterheltség érzését” váltotta ki**. Az általános aggodalom belesűrűsödött abba a vádba, hogy „semmi sem volt szent” a zsidók számára.[9]

A bennszülött lakosság úgy érezte, hogy a zsidók nem csupán egy vallási közösség, hanem egy endogám etnikai csoport, amely rendkívül sikeres csoporttúlélési stratégiát fogadott el. Weikart megjegyzi, hogy sok német szemében „a zsidók jelentették a legnagyobb és legközvetlenebb halálveszélyt ebben a versenyben”. [10] Wilhelm Marr 1879-ben megjelent *Der Sieg des Judenthums über das Germanenthum* (A zsidók diadala a németek felett) című füzetében hivatkozott a szociáldarwini elvekre, és a zsidókérdést darwini elvek mentén nem vallási, hanem faji vagy biológiai problémaként értelmezte. A múltban a vallás csak ürügyként szolgált, de az igazi konfliktus Marr szerint a „népek (*Volker*) és ösztöneik harca a társadalom tényleges judaizálódása (*Verjudung*) ellen, mint a létért folytatott harc”. [11]

Marr szerint sem a zsidók, sem a németek nem voltak erkölcsileg felelősek a köztük zajló harcért, mivel az elkerülhetetlen biológiai folyamatok eredménye. Ezért azt tanácsolta német társainak, hogy ne gyűlöljék a zsidókat, mint ahogy a háborúban sem utálják az egyes ellenséges katonákat: „A népek közötti harcot (*Völkerkampf*) gyűlölet nélkül kell megvívni az egyének ellen, akik támadni kényszerülnek. és hogy megvédjék magukat.” [12]

Marr monográfiája nagy érdeklődést keltett az olvasók körében, és az első évben tizenkét kiadáson ment keresztül.

Wilhelm Marr

Eugen Dühring német filozófus megfigyelte, hogy a zsidók mentális és erkölcsi vonásai maguk is ennek a létért folytatott evolúciós harcnak a gyümölcsei, és hogy a kulturális minták egyszerűen a biológiai karakter visszatükröződései. Vacher de Lapouge francia antropológus egyetértett azzal, hogy a zsidókat olyan etnikai csoportnak nevezte, amely „valláson alapul, és évszázados szelekción keresztül kialakított pszichés identitással rendelkezik. Mindenütt egyformák voltak: intelligens, könyörtelen, tehetséges pénzkeresők, arrogánsak a sikerben, szolgálók a vereségben, és veleszületett gyűlölködők, amint azt az üldöztetésük is bizonyítja, amely több évszázaddal megelőzte Krisztus születését.[13]Dühring számára az evolúció olyan fokozatos volt, hogy a belátható jövőben nem következhetett be jelentős változás a zsidó lélektani felépítésben – így a zsidókérdés továbbra is megoldhatatlan társadalmi probléma marad.

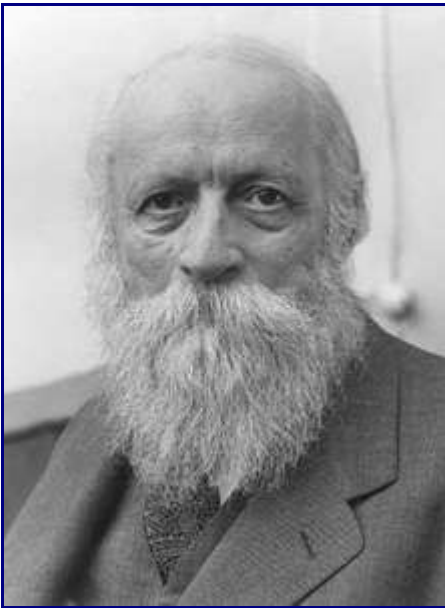
Moses Hess, a zsidó filozófus és úttörő cionista szintén faji problémaként fogta fel a zsidókérdést, nem pedig egy vallási szekta egyenlő jogait. A zsidóság igazi történelmi lényege biológiai faji gyökerei voltak. Theodor Herzlhez hasonlóan Hess is arra a következtetésre jutott, hogy a nemzeti haza Palesztinában – az asszimiláció helyett – a megfelelő megoldás a zsidókérdésre.[14]1862-ben megjelentette *Rom und Jerusalem: die letzte Nationalitätsfrage* (1862, Róma és Jeruzsálem: Tanulmány a zsidó nacionalizmusról), amelyben azt állította, hogy „a zsidók elsősorban egy olyan faj, amely az éghajlat minden befolyása ellenére mindenhez alkalmazkodott helyzetekben, és megőrizte integritását.”

A zsidó faj [állította Hess] az emberiség egyik elsődleges faja, amely megőrizte integritását, annak ellenére, hogy éghajlati környezete folyamatosan változott, és a zsidó típus megőrizte tisztaságát az évszázadok során. A zsidó faj, amelyet az ókor sok nemzete annyira szorított és majdnem elpusztított, már régen eltűnt volna az

indogermán nemzetek tengerében, ha nem ruházták volna fel azzal az ajándékkal, hogy minden körülmények között megőrizze sajátos típusát és újratermelje. azt.[15]

A cionizmus történetének talán legismertebb *volkisch* - kiáltványa Martin Buber „Cionizmus, faj és eugenika” című 1911-es esszéje volt: a vér ünneplése, mint a zsidó identitás legfontosabb esszenciája. Buber azzal érvelt, hogy a nyugati zsidó gyökértelen volt, hogy európai vendéglátóinak nyelvei és szokásai idegenek alapvető lényétől – mivel nem az ő „**vérközösségéből**” fakadtak (*Gemeinschaft seines Blutes*). Mindazonáltal a zsidók megőrizték a múlttal való pusztán geopolitikai folytonosságon túlmutató „autonóm valóságot”, amely „életünk egyetlen órájában sem hagy el bennünket. ... [B]a vér lényünk legmélyebb, legerősebb rétege.” Amikor elképzeli az ősök sorát, amelyek hozzá vezettek, a zsidó – jelentette ki Buber – észreveszi, „**milyen vérösszefolyás hozta őt...**”. A nemzedékek halhatatlanságában a vér **közösségét érzékeli.**”[16]

Martin Buber

A radikális cionista Vlagyimir Jabotinszkij (1880–1940) szintén ragaszkodott ahhoz, hogy a zsidó nemzeti érzés forrását „a vérben...” kell keresni. A nemzeti identitás érzése beleivódott a férfi „vérebe”, a testi-faji típusba, és csakis abba.”[17]

1931-ben Arthur Ruppin zsidó antropológus csatlakozott a cionista mozgalomhoz, és lobbizott a „zsidók jogáért, hogy ne valamilyen „politikai” megállapodás és engedmény alapján jöjjenek Palesztinába, hanem a Palesztinához fűződő történelmi és faji kapcsolatuk alapján.[18]

Ez továbbra is a cionista aktivisták által használt érv: Peter Wertheim ausztrál zsidó vezető például „**szégyenletes hazugságnak**” minősít minden olyan állítást, amely szerint a zsidók kiszorították a palesztinokat földjükről azon az alapon, hogy a zsidók „a Szentföld őslakosai”. Ezeket az állításokat szem előtt tartva Falk megjegyzi, hogy „a cionizmus és a faj ma ugyanúgy összefonódik, mint egy évszázaddal ezelőtt”. [19]

A zsidó antropológusok, statisztikusok és orvosok a tizenkilencedik század végén és a huszadik század elején kutatásokat végeztek, és publikációkat publikáltak a fajról és a zsidókérdésről, hogy megerősítsék nézeteiket a zsidók külön fajként, és (implicit módon), hogy a judaizmus egy csoportfejlődési stratégia. a zsidók helye a modern társadalomban. Weindling rámutat arra, hogy a „zsidó fajtudományi szövegek” ebből az időből hogyan teremtették meg „a zsidó

önmeghatározás és önfelfogás új, „tudományos” paradigmáját és programját. [20] A századfordulóra a zsidó faj közös indexének megtalálásának ötlete „nemcsak az antiszemiták, hanem a világi zsidó identitás hirdetői számára is vonzónak bizonyult”. A zsidó tudósok és értelmiségiek „egy sor elérhető elképzelésből merítettek, mint például a darwini természetes szelekció, az egyének és társadalmi csoportok közötti „létért való küzdelem”, a mendeli genetika és a megszerzett tulajdonságok lamarcki öröksége”. [21] A kiemelkedő cionista szerző, Max Nordau tudományos világnézete szerves részének tekintette a darwinizmust.

Cionista eugenika

A faji és faji versengés fogalma áthatotta a cionista gondolkodást a huszadik század elején és közepén, amikor „a *volkisch* felfogások szilárdan meghonosodtak a cionista értelmiség körében”. [B1] Raphael Falk megjegyzi, hogy „a cionista írók a fajról és a nemzetről alkotott biológiai felfogásokhoz fordultak, és tudatában voltak annak, hogy felelősségük nemcsak a biológiailag körülhatárolt etnikai csoport szolgálatában áll, hanem propagálásában és fejlesztésében is.” [B2]

Sok cionista úgy tekintett az evolúciós elméletre, mint „fogalmi keretre a diaszpóra életének káros hatásainak megértéséhez, és amellet érvelt, hogy a Palesztinában élő zsidók számára milyen pozitív előnyök származnának”. Weikart megjegyzi, hogy sok „zsidó orvos, feminista és szexuális reformer felkarolta az eugenikát”, és hogy a vezető zsidó antropológusok „felkarolták a tudományos rasszizmust” a huszadik század elején. [B3]

Számos vezető zsidó orvos és oktató a cionizmus eugenikus vonatkozásait népszerűsítő kampány zászlóvivője lett. 1922-ben Mordechai Bruchof cionista orvos hangsúlyozta: „A nemzetek harcában, az egyik nemzet titkos „kulturális” harcában az nyer, aki gondoskodik a faj javításáról, a biológiai érték javára. az utódok.” [B4] Az 1920-as évektől Palesztinában megjelent szülői tájékoztató cikkek és könyvek hangsúlyozták „a faj tisztaságát és a gyermekek minőségét, amelyek a nemzet fejlesztéséhez szükségesek”, ami „utóbb a születésszám növelésének szükségességére vált, hogy felzárkózzon a magas születési arányhoz. a szomszédos nemzetek közül.” [B5]

Fritz S. Bodenheimer (1897–1959) zsidó biológus, Theodor Herzl egyik legközelebbi szövetségeseinek fia szintén hangsúlyozta „az arab népesség gyorsabb szaporodási üteme által jelentett külső veszélyt”. [B6]

Az izraeli gyermekgondozást régóta „egy nemzeti projekt részeként” képzelték el, ahol „minden anya, aki gyermekét Izraelben nevelte fel a múltban és a jelenben is, tudatában van annak, hogy ez nem csak az ő személyes, hanem inkább nemzeti feladata. amelynek csúcspontja – tizenhét évesen – a cionista baba beszerzése a nemzet hadseregébe.” [B7]

▲ ▼ Zsidó hozzáállás a darwinizmushozutána nemzetiszocializmus megjelenése Németországban

▲ ▼ A nemzetiszocialisták hatalomra jutása 1933-ban Németországban „mély hatással volt” a zsidó gondolkodásra és beszédre az evolúció és a faj tekintetében. Arra a következtetésre jutottak, hogy a hierarchikus szociáldarwini fajelmélet ellentétes etnikai érdekeivel, sok diaszpórabeli zsidó nyilvánosan felhagyott az evolúcióelméletre alapozott, korábban vallott faji

hiedelmekkel, és azon munkálkodott, hogy hiteltelenítse a faj fogalmát a biológusok és társadalomtudósok körében. Cantor és Swetlitz megjegyzi, hogy „a társadalmi és kulturális magyarázatok előtérbe kerültek a társadalomtudományokban, ahol a zsidók továbbra is nagy számban dolgoztak”. [B8] A hierarchikus darwini fajelmélet megdöntése – ahogy Kevin MacDonald a *Kultúra a kritikában című* művében kifejti – zsidó aktivisták kampánya volt, amelynek semmi köze nem volt a valódi tudományhoz, és a „darwinizmustól, mint a társadalomtudományok alapvető paradigmájától való eltávolodás” következett. „Inkább ideológiai váltás, mint bármilyen új empirikus adat megjelenése.” [B9] Az erősen elkötelezett zsidóknak, igazságháttérbe szorul az etnikai érdekek előtt.

Egy fejezetet szentelünk Ignaz Zollschan (1877–1948) zsidó antropológusnak, aki jól példázza ezt a változást. A darwinista fajtudomány vezető korai zsidó szószólójaként megváltoztatta nyilvános nézeteit „a náci fajelmélet által jelentett veszélyre válaszul”, és „olyan politikai aktivistaként tűnt fel, aki segített a náci ideológiával szembeni nemzetközi ellenállás megszervezésében”. [B10] Zollschan aggodalmát fejezte ki amiatt, hogy a darwini evolúció által megalapozott faji hiedelmek elfogadásával „a cionisták az antiszemita kezére játszottak, akik régóta különleges törvényeket követeltek a zsidók számára. Valójában ez a zsidó visszadobását jelentette a gettóba. [B11] Az 1920-as és 1930-as években:

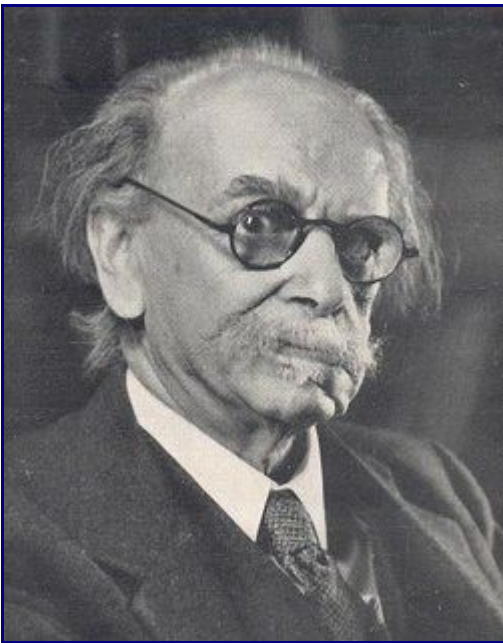
Zollschan éber volt az eugenika veszélyeire, és fokozta ellenállását az eugenikával és az antiszemita rasszizmussal szemben. 1925-ben meglátogatta Franz Boas zsidó antropológust New Yorkban, hogy részt vegyen a különböző fajok röntgenvizsgálataiban, és támogatta a röntgensugarak használatát a favus (krónikus bőrfertőzés) felszámolására a kelet-európai zsidó gyerekek körében. Boas, aki a kultúrát hangsúlyozta a biológiával szemben, összehívott egy bizottságot a Columbia Egyetemen, amely az emberi anatómiai és pszichológiai jellemzőkkel foglalkozott azzal a céllal, hogy megcáfolja a rasszista előítéleteket. Zollschan ezt követően egy Boas által 1926-ban összeállított memorandumot használt fel az európai vezető értelmiségiek fokozott lobbitevékenységének alapjául az antiszemita rasszizmus megcáfolására. [B12]

Zollschan kettős zsidó stratégiát szorgalmazott: először is, hogy „állást foglaljon az antiszemita faji rágalmozás ellen”, ahol agresszíven „cáfolta a zsidókkal kapcsolatos számos sztereotípiát és azt a vádat, hogy a zsidók károsították a befogadó országukat”. [B13]

Határozottan tagadta például a zsidók és a pénzügyi korrupció közötti kapcsolatot. Második célja a „zsidó kultúra megerősítése volt, hogy biztosítsa a zsidó identitás fenntartását”. [B14] Az 1920-as évektől nyilvánosan „antirasszista álláspontot képviselt, és jelentős szerepet játszott egy nemzetközi antropológusi hálózat megalapításában a náci rasszizmus fenyegetésének leküzdésére”. [B15]

Kampánya arra készítette, hogy vallja azt a nézetet, hogy a zsidók inkább kultúra, mint faj. A zsidó fajról vallott korábbi nézeteiről azonban nem mondott le; ehelyett Boas radikális környezetvédő elméleteire reagálva frissítette nézeteit.

Franz Boas

Az 1930-as években Zollschan kísérletet tett egy tudományos szakértőkből álló nemzetközi koalíció létrehozására, hogy megcáfolja a náci faji ideológia tudományos alapjait, és megfogalmazott egy rasszistaellenes kiáltványt, amelyet reményei szerint Albert Einstein, Sigmund Freud, Aldous és Julian Huxley, a regényíró, JB Priestly ír alá. többek között.[\[B16\]](#) Huxley azt javasolta, hogy vonják be a TS Eliotot – „aki figyelmen kívül hagyja Eliotnak a zsidó sajátosságokkal szembeni undorát – egy fajról szóló nyilvános vitára”.[\[B17\]](#)

Charles Singer zsidó történész rámutatott Zollschannak, hogy „a tudományos nézeteket nem nemzetközi bizottságok határozzák meg”, és figyelmeztette, hogy a faj fogalmának általában aláásására tett erőfeszítések aláássák a cionizmust. Singer arra is figyelmeztetett, hogy semmi sem lehet rosszabb egy ilyen „tudományos” kijelentés kilátásai szempontjából, mint „ha úgy tűnik, hogy idegen vagy zsidó mozgatórugó áll mögötte”.[\[B18\]](#)

Zollschan megfogadta Singer tanácsát, és elfogadta annak szükségességét, hogy a sajátos zsidó érdekek követését egy univerzálisabb üzenetbe ágyazza be. Így a *Racializmus a civilizáció ellen* című művében (1942) úgy érvelt, hogy a rasszizmus „nem csak a célcsoportot – a zsidókat – érintő probléma, hanem minden vallási, erkölcsi és liberális politikai érték közös ellensége”. Zollschan azt javasolta, hogy a nemzetiszocialista törekvés, hogy a zsidókat visszakényszerítsék a gettóba, „nem csupán a zsidók létezését fenyegeti, hanem a nyugati civilizáció humanitárius alapjait is megtámadták”.[\[B19\]](#)

Ez teljesen megfordította korábbi, régóta fennálló hitét, „hogy a gettó fenntartotta a zsidó faji identitást”.[\[B20\]](#)

Felülről lefelé irányuló forradalom

Zollschan nemzetiszocialista faji meggyőződés elleni erőfeszítései képezték az UNESCO faji nyilatkozatainak és a faji megkülönböztetés felszámolásáról szóló ENSZ-egyezmények alapját. után 1945.[\[B21\]](#)

1949-ben az Egyesült Nemzetek Oktatási, Tudományos és Kulturális Szervezete (UNESCO) összehívta a „tudósokból” álló testületet Ashley Montagu (született: Israel Ehrenberg) elnökletével, hogy „végleges ítéletet hozzanak a fajról”. A több zsidót, köztük Claude Levi-

Strauss antropológust is magában foglaló testület „tíz tudósból álló csapatból állt, akik mindannyian az antropológusok, szociológusok és etnográfusok marginális csoportjából származtak, akik a kulturális antropológusok tudományosan marginalizált csoportjaihoz kapcsolódnak. főként Franz Boas hallgatói a New York-i Columbia Egyetemen, és akik a faji koncepciót elsősorban társadalmi konstrukcióként fogták fel.”[\[B22\]](#)A testület először az UNESCO párizsi központjában ült össze, és Montagu azt állította, „csak ha tanácskozásainkra Auschwitzban vagy Dachauban került sor, akkor lett volna alkalmasabb környezet arra, hogy a bizottság tagjait lenyűgözze munkájuk óriási jelentősége”.[\[B23\]](#)Montagu erős zsidó identitással rendelkezett, és kijelentette, hogy: „Ha zsidónak nevelkedsz, tudod, hogy minden nem zsidó antiszemita. . . . Szerintem ez egy jó munkahipotézis.”[\[B24\]](#)Abban az időben az UNESCO-ház a német hadsereg egykori főhadiszállása volt Franciaország második világháborús megszállása idején. Az UNESCO-nyilatkozat szavai alátámasztották „a zsidó holokauszttal szembeni széles körben elterjedt ellenérzést”.[\[B25\]](#)Anthony Hazard baloldali akadémikus megjegyzi, hogy „az antiszemitizmus egyértelmű elutasítása az egész erőfeszítést aláfesteni látszott”.[\[B26\]](#)

Az UNESCO testület nyilatkozata kitart amellett, hogy a legjobb lenne „teljesen elhagyni a „faj” kifejezést”, mivel „a gyakorlati szempontból a „faj” nem annyira biológiai jelenség, mint inkább társadalmi mítosz. Montagu és munkatársai „végleges kijelentésüket a fajról” a közös emberiség gondolatának támogatásával fejezték be: „A biológiai tanulmányok alátámasztják az egyetemes testvériség etikáját; mert az ember az együttműködésre való készlettel születik. . . . Ebben az értelemben minden ember a testvére őrzője.”[\[B27\]](#)

A sajátos zsidó érdekek követése ismét egy tettett egyetemes jóindulatba ágyazódott be. Az UNESCO Montagu által kidolgozott „végleges ítélete a fajról” sajtóközleményt tették közzé a következő címmel: „A faji megkülönböztetésnek nincs biológiai igazolása, mondják a világ tudósai: A leghitelesebb nyilatkozat a témában”.[\[B28\]](#) *A New York Times* a következő címmel számolt be a kijelentésről: „A szakértői világbizottság nem talált tudományos alapokat a faji elfogultságnak”.[\[B29\]](#)

FALLACIES OF RACISM EXPOSED

UNESCO PUBLISHES DECLARATION BY WORLD'S SCIENTISTS

MORE than fifteen years ago, men and women of goodwill proposed to publish an international declaration which would expose "racial" discrimination and "racial" hatred as unscientific and false, as well as ugly and inhuman. The world at that time was running downhill toward World War II, and so-called "practical" considerations prevented publication of the statement — even if they could not prevent the war.

False myths and superstitions about race contributed directly to the war, and to the murder of peoples which became known as genocide — but victims of the war were of all colours and of all "races". Despite the universality of this agony and destruction, the myths and superstitions still survive — and still threaten the whole of mankind. The need for a sound unchallengeable statement of the facts, to counter this continuing threat, is a matter of urgency.

Accordingly, Unesco has called together a group of the world's most noted scientists, in the fields of biology, genetics, psychology, sociology and anthropology. These scientists have prepared a historic declaration of the known facts about human race

Az UNESCO Nyilatkozat a fajról alapvetően egy zsidó etnopolitikai menetrend rákényszerítését jelentette a globális politikára, ami pusztító következményekkel járt az európaiak és az európai eredetű népek érdekeire nézve. Ezzel az új menetrenddel a

legmagasabb szinten, valamint a másként gondolkodók démonizálásával és marginalizálódásával a Németország vereségét követő évtizedekben szinte elkerülhetetlen volt, hogy a fennmaradó, faji gondolkodás és identitás alapján felépített politikákat fokozatosan felszámolják. Az 1950-es nyilatkozat a rasszról (amely hozzájárult az Egyesült Államok Legfelsőbb Bíróságának 1954-es deszegregációs döntéséhez a *Brown kontra Oktatási Tanács ügyben Topekában* és több ENSZ-egyezmény a faji megkülönböztetés megszüntetéséről) egy rokonszenves kommentátor „a boasianropológia világtörténelmi léptékű diadalaként” jellemezte. [B30] David Cannadine brit történész megjegyzi, hogy az ezt követő évtizedekben az Egyesült Államok, Kanada, Ausztrália és Új-Zéland „felhagytak a faji megkülönböztetéssel kapcsolatos politikájukkal, megszüntették a bevándorlás korlátozását... és felvállalták a multikulturalizmust”.

A háború utáni korszak evolúciós felfogásaihoz való viszonyulást erősen befolyásolta a zsidó származás, valamint a zsidó biológusok és antropológusok elkötelezettsége. Cantor és Swetlitz például megjegyzi, hogy „az evolúcióbiológia és szociobiológia modern szintézisének néhány vezető kritikusa, köztük Stephen Jay Gould és Richard Lewontin, zsidók voltak, és azt állították, hogy ellenkezésük részben abból fakadt, hogy ezek a területek valószínűleg aggodalomra adnak okot, hogy ösztönözzék az antiszemitizmust, mert hangsúlyozzák a genetikai determinizmust és az evolúciós haladást, amelyek gyakran magukba foglalják a faji hierarchia fogalmait. [B31] Kevin MacDonald megjegyzi, hogy Gould jól példázza a „személyes és etnopolitikai érdekek összemosását a tudomány felépítésében”. Gould hamisan azt állította, hogy az 1924-es amerikai bevándorlási törvényekben az intelligenciával kapcsolatos örökletes nézeteket kiemelten felhasználták a zsidó bevándorlás korlátozásának indoklásaként – azokban a törvényekben, amelyeket közvetlenül a „holokauszthoz” kapcsolt. Gould pályafutása talán a kiváló példája annak, hogy „hogyan kombinálható a propagandista és etnikai aktivista készsége egy jól látható és tekintélyes tudományos pozícióval, hogy jelentős hatást gyakoroljon a közvélemény attitűdjére egy olyan kutatási területen, amely nagy hatással van a közpolitikára”. [B32]

A harvardi evolúcióbiológus, Richard Lewontin élen állt EO Wilson gondolataival szemben, akinek a *Sociobiology: The New Synthesis* című könyve megnyitotta a szociobiológia területét. Lewontin megközelítése az volt, hogy szelektíven elutasítja a hagyományos redukcionista tudományos módszereit megállapításait, ragaszkodva a „hiperpurizmushoz, amely nem kevesebbel, mint az abszolút bizonyossággal és az abszolút helyes módszertannal, ismeretelmélettel és ontológiával... E tudományfilozófia elfogadásával Lewontin képes hiteltelenné tenni a tudósok elméletek és általánosítások kidolgozására tett kísérleteit, és így a tudományos szigor nevében elkerüli a politikailag elfogadhatatlan tudományos eredmények lehetőségét. [B33] Míg Lewontin úgy állítja be, hogy erőfeszítéseit a tudományos szigor iránti aggodalom motiválja, taktikai nihilizmusa lehetővé teszi számára, hogy a tudomány által nem terhelt etnopolitikai menetrendet kövessen.

Az antropológia boasi forradalma, amelyet Gould, Lewontin és számos más zsidó akadémikus vett fel, olyan drámai eltérést jelent a korábbi zsidó faji gondolkodástól, hogy a korábbi zsidó faji írásmód vizsgálata arra kényszerít bennünket, hogy „újra orientáljuk a normatíváról alkotott

gondolkodásunkat. a zsidó múlt elbeszélése”, amely szerint a történészek „a zsidók és a faj kapcsolatának történetét nagyrészt az áldozati viszonyok keretein belül mesélték el”, amely szerint „a fajtudomány a tizenkilencedik és huszadik században a zsidók ellen használt egyik fő fegyver volt.”[\[B34\]](#)Az 1920-as és 1930-as évek zsidó antropológusai által a darwini fajelmélet elhagyása szükségessé tette a judaizmus eredendően faji természetének elfedését, hogy megelőzzék a képmutatás vádját. A faj azonban továbbra is „a kortárs zsidó identitásépítés egyik építőköve”, és „a biológiai és genetikai érvek sok zsidó számára hatalmat gyakorolnak, amikor meg akarják magyarázni maguknak és másoknak, hogy mi is az, ami a zsidóságot jelenti”.[\[B35\]](#)

Annak ellenére, hogy ez a gondolkodás sok évtizedre elmerült vagy láthatatlanná vált, a zsidók még mindig „vérrel gondolnak” a zsidó hovatarozásról. A Washingtoni Egyetem professzora, Susan Glenn kifejti, hogy: „A huszadik századi társadalmi gondolkodás minden deracializáló szakaszában a zsidók továbbra is a vér logikáját használták a csoportidentitás meghatározásának és fenntartásának módjaként.”[\[B36\]](#)

Megjegyzések

[\[1\]](#) Geoffrey Cantor és Marc Swetlitz, *Zsidó hagyomány és a darwinizmus kihívása*, szerk. Geoffrey Cantor és Marc Swetlitz (Chicago: University of Chicago Press, 2006), 89.

[\[2\]](#) Robert Knox, 1850, *The Races of Man* (Cambridge: Cambridge Scholars Publishing, 1850), xi.

[\[3\]](#) Cantor & Swetlitz, *Zsidó hagyomány*, 90.

[\[4\]](#) *Ugyanott*, 91.

[\[5\]](#) Richard Weikart, „A szociáldarwinizmus hatása az antiszemita ideológiára Németországban és Ausztriában, 1860-1945”, In: *Jewish Tradition and the Challenge of Darwinism*, szerk. Geoffrey Cantor és Marc Swetlitz (Chicago: University of Chicago Press, 2006), 106.

[\[6\]](#) *Ugyanott*, 101.

[\[7\]](#) Michael Ruse, *Darwinism as Religion: What Literature Tells Us About Evolution* (Oxford, Oxford University Press, 2016) 140.

[\[8\]](#) Götz Aly, *Miért a németek? Miért a zsidók?: Irigység, fajgyűlölet és a holokausztt előtörténete* (New York: Metropolitan Books, 2014), 3.

[\[9\]](#) Idézett: Stuart K. Hayashi, *Hunting Down Social Darwinism* (KY: Lexington Books, 2015), 163.

[\[10\]](#) Weikart, „The Impact of Social Darwinism”, 94.

[\[11\]](#) *Ugyanott*, 102.

[\[12\]](#) *Ugyanott*, 103.

[\[13\]](#) Mike Hawkins, *Szociáldarwinizmus az európai és amerikai gondolkodásban* (Cambridge: Cambridge University Press, 2013), 197.

[\[14\]](#) Raphael Falk, „Cionism, Race, and Eugenics”, In: *Jewish Tradition and the Challenge of*

Darwinism , szerk. Geoffrey Cantor és Marc Swetlitz (Chicago: University of Chicago Press, 2006), 138.

[15] *Ugyanott* .

[16] *Ugyanott* , 142.

[17] *Ugyanott* , 143.

[18] *Ugyanott* , 146.

Iratkozzon fel az Új oszlopokra

[19] *Ugyanott* , 162.

[20] Paul Weindling, „The Evolution of Jewish Identity: Ignaz Zollschan between Jewish and Aryan Race Theories, 1910-1945”, In: *Jewish Tradition and the Challenge of Darwinism* , szerk. Geoffrey Cantor és Marc Swetlitz (Chicago: University of Chicago Press, 2006), 119.

[21] Cantor & Swetlitz, *Zsidó hagyomány* , 14.

[B1] Falk, „Cionism, Race & Eugenics”, 143.

[B2] *Ugyanott* , 138-9.

[B3] Weikart, „A szociáldarwinizmus hatása”, 107.

[B4] Falk, „Cionism, Race & Eugenics”, 151.

[B5] *Ugyanott* , 152.

[B6] *Ugyanott* , 154.

[B7] *Ugyanott* , 152-53.

[B8] Cantor & Swetlitz, *Zsidó hagyomány* , 15.

[B9] Kevin MacDonald, KB (1998/2001) : *A kritika kultúrája: A zsidóság huszadik századi szellemi és politikai mozgalmakban való részvételének evolúciós elemzése* (Bloomington, IN: 1st Books, 2001), 20.

[B10] Cantor & Swetlitz, *Zsidó hagyomány* , 91.

[B11] Weindling, „Evolution of Jewish Identity”, 124.

[B12] *Ugyanott* , 124-5.

[B13] *Ugyanott* , 121.

[B14] *Ugyanott* , 119.

[B15] *Ugyanott* , 117.

[B16] *Ugyanott* , 128; 129.

[B17] *Ugyanott* , 130.

[B18] *Ugyanott* , 130-31.

[B19] *Ugyanott* , 133.

[B20] *Ugyanott* , 135.

[B21] *Ugyanott* , 136.

[B22] Poul Duedahl, „A fajidegenektől az etnikai kisebbségekig, Az UNESCO társadalmi-politikai hatásairól, 1945-60”. Előadás a 7. éves nemzetközi politikai és nemzetközi konferencián Athénban, Görögországban, 2009-ben.

[B23] Anthony Q. Hazard, *A háború utáni rasszizmusellenesség: Egyesült Államok, UNESCO és „Race”, 1945–1968* (New York: Palgrave MacMillan, 2012), 38.

[B24] MacDonald, *A kritika kultúrája* , 26.

[B25] David Cannadine, *The Undivided Past: Humanity Beyond Our Differences* (New York: Alfred A. Knopf, 2013), 212.

[B26] Hazard, *háború utáni rasszizmusellenesség* , 39.

[B27] *Ugyanott*.

[B28] Duedahl, „Fajidegenektől”.

[B29] Elazar Barkan, *The Retreat of Scientific Racism: Changing Concepts of Race Nagy-Britanniában és az Egyesült Államokban a világháborúk között* (Cambridge UK: Cambridge University Press, 1993), 341.

[B30] Robert Wald Sussman, *A faj mítosza: Egy tudománytalan ötlet aggasztó tartóssága* (Cambridge MA: Harvard University Press, 2014), 207.

[B31] Cantor & Swetlitz, *Zsidó hagyomány* , 21.

[B32] MacDonald, *A kritika kultúrája* , 33.

[B33] MacDonald 1998/2001, p. 47

[B34] Mitchell Hart, *Jews and Race: Writings on Identity and Difference 1880-1940* , szerk. Mitchell Hart (Waltham MA: Brandeis University Press, 2011), 14.

[B35] *Ugyanott* . , 31-2.

[B36] *Ugyanott* . , 31.

(A szerző vagy képviselőjének engedélyével újraközölve a [The Occidental Observer](#)ből)

Címkék: [Darwinizmus](#) , [Franz Boas](#) , [Zsidók](#) , [Rasszizmus](#)

[Nemrég a Szerzőtől](#)

- [Degas és a zsidók](#)
- [Válasz Francis M. Naumannnak](#)
- [Gonosz zseni: Wagnert erkölcsi páriának építeni](#)
- [A zsidók és a versengő áldozat](#)
- [Beethoven kiváltotta: a faji neheztelés kultúrpolitikája](#)

[Kapcsolódó darabok szerzőtől](#)

- [Válasz Francis M. Naumannnak](#)
- [Gonosz zseni: Wagnert erkölcsi páriának építeni](#)
- [A zsidók és a versengő áldozat](#)
- [A zsidók és a baloldal – Philip Mendes: Áttekintés](#)
- [A zsidó háború fehér Ausztráliával](#)

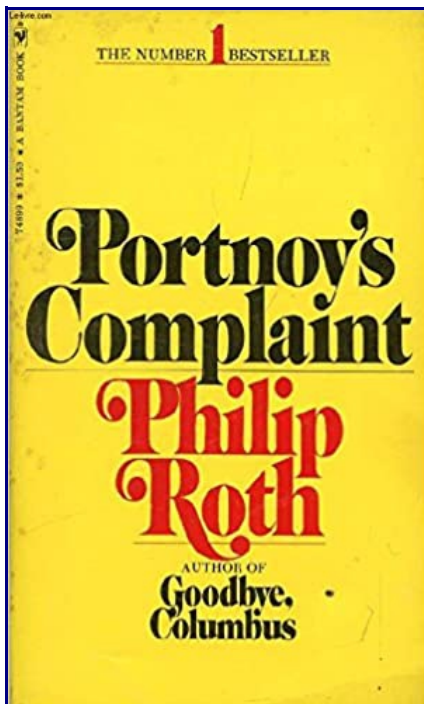
Kapcsolódó érdeklődésű

[Kanada betiltja a holokauszt-mítosz „elengedését, tagadását vagy lebecsülését”.](#)

A Btk.-ban rögzített zsidó politikai teológia

[Andrew Fraser](#)

[Az Ausztrália elleni összeesküvés](#)

[Jason Cannon](#)

Amerikai Pravda: Holokausztagadás

Egy ellentmondásos mozgalom történetének elemzése

Ron Unz

← Bach által kiváltott: Klasszikus zene, mint én... Jewish Themes in the Graduate (1967)

"Zsidó hagyomány és a darwinizmus kihívása"

Az olvasóink számára jól ismert prominens esetek a következők: az ADL által irányított rágalmozgató kampány Madison Grant antropológus ellen, amikor ellenezte Franz Boas tudománytalan csapását; Montagu-Ehrenberg boasian szélhámos ENSZ által szponzorált bohóckodásai, a jelen cikkben röviden összefoglalva; és néhány itt található plakátunk, akik minden alkalmat megragadnak, hogy az emberiség történetének legvérszomjasabb ideológiáját békésnek és szentnek, áldozatait (az európai népeket) pedig szörnyű törvényszegőknek ábrázolják. Ahogy Mózes mondta régen az Ószövetségben: Ne félj a föld népeitől; **mert ők lesznek a mi táplálékunk.** Számok könyve, 14:9

Jake mondja:

2019. október 9., 12:26 GMT • 2,9 éve • 200 szó

@AnonStarter

„Darwin kényelmes világi fólia volt a zsidó felsőbbiségről alkotott, mindig fennálló vallási

meggyőződés előmozdítására, amely a cionizmus álarcában nyilvánulna meg.”

Igen, a darwinizmus sokkal hasznosabbnak bizonyult – csak nem szükséges – a zsidók felemelkedéséhez, ami akkoriban nagyon könnyű dolog volt. Miért? Mert a nap soha nem ment le a Brit Birodalomra, és a WASP kultúrát egy judaizáló eretnecség, az angolszász puritanizmus határozta meg, alakította ki teljesen, véglegesítette.

Egy kultúra, a WASP, amelyet egy judaizáló eretnecség formált, uralta a világot. Csak egy abszolút együgyű vagy a judaizáló kultúra hozzáértő szolgája nem „látja” ennek végeredményét.

Várj – a „konzervatív” evangélikusok és a George Will/Bush család típusú elit WASP-ok és a VDARE tömeg, valamint az új rend, a II. Vatikáni katolikus liberálisok, akik Luther Márton dicsőségéről és a nők, feketék és melegek liberális társadalmi fejlődéséről áradoznak. az angloszféra, ezt mindenki nem „látja”.

- [Johnny Walker Read](#) mondja:

[2019. október 9., 12:31 GMT • 2,9 éve](#)

[@anon](#)

New York
The Jewish Week

Prominent Chabad
Rabbi
Yitzchak Ginsburgh

Jewish life has infinite value he explained. There is something infinitely more holy and unique about Jewish life than non-Jewish life."

A választottság, azaz a judaizmus, más néven cionizmus a rasszizmus végső példája, de nem csak tolerálják, hanem támogatják is.

[@The Dark Night](#)

Miért mondja a Talmud, hogy a nemzsidó spermiumok barbár utódokhoz vezetnek?

- [John Regan](#) mondja:

[2019. október 9., 13:30 GMT • 2,9 éve • 300 szó](#)

[@The Dark Night](#)

Ez a keresztény vallásban található, ahol az embereket szarvasmarhának tekintik, és pásztoraik nyájnak nevezik őket. A zsidók ezt nem teszik. A rabbi tanárt jelent. A pásztor pásztorot jelent. Mindannyian tévednek.

A judaizmus azt mondja, hogy a pogányok a bárányok, és a zsidók fogják kinyírni őket. Ehhez nem kell a Talmudhoz menned (bár persze az alaposan kidolgozza). Az Ószövetségben sokkal több van erre a célra, amely az előbbivel ellentétben pogányok számára nagyon könnyen hozzáférhető. Fontolja meg például:

Az idegenek a rabszolgáid lesznek. Ők legeltetik nyájaitokat, felszántják szántóitokat, és gondozzák szőlőtöket. Titeket pedig az ÚR papjainak fogtok nevezni; úgy fognak rólatok beszélni, mint Istenünk szolgáliról; **a pogányok gazdagságával táplálkozol,** és dicsekedni fogsz az ő gazdagságukkal.

Ésaiás próféciája, 61:5-6

Ez a dokumentum még mindig tévedhetetlennek és szentnek számít mintegy 2500-anévaka későbbiekben. 2010 októberében Izrael főrabbija, Ovadia Yosef megerősítette, hogy ez a tanítás még ma is igaz a zsidókra:

Miért van szükség pogányokra? Dolgozni fognak, szántani fognak, aratni fognak. Ülünk, mint egy effendi, és eszünk. Ezért jöttek létre a pogányok.

A Wikipédia egyébként megjegyzi, hogy az Amerikai Zsidó Bizottságot felzaklatta ez a faux pas. Az egyik feltételezés szerint azt gondolták, amit korábban *shanda fuer die goyimnak* hívtak – idiomatikus angol fordításban, a játék odaadásának példája:

https://en.wikipedia.org/wiki/Rav_Ovadia#Non-Jews'_role

1946-ban Nürnbergben az „amerikaiak” felakasztották Julius Streicher német publicistát, mert helyesen idézte a Talmudot és az Ószövetséget arról, hogy mit gondol a zsidó vallás az emberiség többi részéről:

"Felfalod a föld népeit." https://en.wikipedia.org/wiki/Jewish_parasite

[@John Regan](#)

> *Hosszan és keményen kell keresni egy olyan templomot, amelyet nem az úgynevezett Sátán zsinagógája vásárolt meg szívvel-lélekkel.*

Igaz, a templomba járók elfogadták [százszoros kenőpénzüket, hogy elhagyják a vért és a földet](#) egy népszerű rabbitól, akit minden zsidó dicsért, [amikor a zsinagógaikban tanított](#)

Válasz Egyetérték/Nem értek egyet/stb. This Commenter This Thread Hide Thread

- [Oscar Peterson](#) mondja:

[2019. október 9., 16:20 GMT • 2,9 éve • 400 szó](#)

[@The Dark Night](#)

A judaizmus nem rasszista. A zsidó definíciója a vér szerinti és a (matrilineáris) származáson alapul. Ha a faj nem szólna bele, nem ez lenne a helyzet.

A judaizmus lényege egy rasszista Isten képzelt ígérete, miszerint egy vér szerinti törzsnek csoportosítja mások földjét, és népiértésnek veti alá őket. Nyilvánvaló, hogy az ideológia faji alapú.

A zsidók azt állítják és a múltban is hangoztatták, mennyire nyitottak mindenkire. De ez csak egy újabb zsidó játék a háromkártyás monte a gójokkal, a szofisztika használata a judaizmus intenzíven csoporton belüli természetének elhomályosítására. A belépési korlátok felállítása mindig is része volt a zsidó önvédelmi mechanizmusoknak – például a körülmetélés követelménye. A gójok felfűzése – különösen az ortodoxok által – általános gyakorlat. A megtérés iránti kérelem „háromszori” elutasítása, valamint a megtérés hosszú és fárasztó folyamatai mind arra irányulnak, hogy minimálisra csökkentsék a kívülállók belépését a „törzsbe”, miközben lehetővé teszik a modern zsidók számára, hogy azon fecsegenek, milyen szívesen fogadják őket.

A modern világban a zsidók „népszerűségének” állandó hangsúlyozása nemzeti/törzsi aurát is

teremt, amely elrettentő azok számára, akik bármilyen okból meg akarnak térni.

Izraelben a faji nyelvezetet a rabbik és a magas rangú kormányzati tisztviselők mellőzve használják. Sokan megdöbbenének rajta, de a zsidók által fertőzött médiánk gondoskodik arról, hogy itt minimálisan foglalkozzanak vele, mint szinte minden mással, ami Izraelt vagy a zsidókat rossz színben tünteti fel. (Jeffrey Epstein történetének a zsidó médiánk általi hirtelen kiiktatása a számtalan példa egyike.) Íme, egy 2018-ból, ami Izraelben történik (a The Times of Israel-ből):

Izrael szefárd főrabbija szombat esti heti prédikációjában „majmoknak” nevezte a feketéket. A Ynet híroldal által sugárzott felvételeken látható volt, hogy Yosef feketékre utal a „kushi” szóval, amelynek a modern héberben pejoratív konnotációja van, majd a feketét „majomnak” nevezte. Irodája azt mondta a Ynetnek, hogy az összehasonlítás egy idézet a Talmudból.

Bárhol a keresztény Nyugaton egy előljáró, aki ezt mondta, kénytelen lesz lemondani. De nem a Judenreichben!

A zsidók rájöttek, hogy szofisztikát kell használniuk ahhoz, hogy úgy tűnjenek, hogy szívesen fogadják a megtérőket, ezért olyan játékokat játszanak, mint te itt. Ez csak egy újabb példája az endemikus zsidó becstelenségnek.

[2019. október 9., 16:47 GMT • 2,9 éve](#)

A náciizmus a judaizmus tükörképe volt.

A német nép egyszerűen tűzzel harcolt, és megpróbálta megmenteni nemzetét a zsidók által vezetett kommunista hatalomátvételtől.

Nyugatra jelenleg a veszély fenyeget.

- [Dennis Gannon](#) mondja:

[2019. október 9., 17:10 GMT • 2,9 éve](#) • 100 szó

Hányás. Hányás könyv, hányás cikk. A könyvek jobb címe az, hogy mit gondolnak az eretnekek az eretnekségről. Először is, ne hívd őket „zsidóknak”, hanem talmudisták. Másodszor, a Talmud rasszista. Harmadszor, azok az országok, amelyek állítólag támogatják a „multikulturalizmust”, még mindig evolúciót tanítanak, amelyen a rasszizmus alapul. Ami képmutatóvá teszi őket, nem állíthatják, hogy ellenzik a rasszizmust, és még mindig tanítják azt. Csak a kreacionizmus áll fel a rasszizmus ellen. De a talmudisták elutasítják Isten parancsolatait az emberek parancsolatai miatt, ahogy Jézus többször mondta 2000 éve kezelet előtt. Végül, fokozatosan, Darwin hazugságai elhalnak. Köszönöm az internetnek, hogy felgyorsította a halált.

- **Válaszok:** [@Anonymous](#)

Válasz Egyetértek/Nem értek egyet/stb. This Commenter This Thread Hide Thread

- [Art](#) mondja:

[2019. október 9., 17:14 GMT • 2,9 éve](#) • 100 szó

Ne szívd magad bele az alsóbbrendű álintellektuális BS 4800 szava.

Ami ezután következik, az az igazi zsidó hagyomány. Micsoda baromok!

Izrael táborokat épít, hogy felkészüljön az arab állampolgárok kitelepítésére

Az izraeli kerületi tervezési és építési bizottság megvizsgálta a negevi beduin települési hatóság által vasárnap benyújtott tervet, amely táborok építését tűzte ki célul **36 000 arab állampolgár elköltöztetésének** előkészítéseként – írja az Arab48.com. A terv az Izraelen belüli palesztin-arab lakosokat célozza meg, akik az izraeli megszálló kormány által „nem ismert” beduin falvakban élnek.

Ilyen falvak gyakran több százan voltak a helyükönévek az izraeli megszálló állam létrehozása előtt. Ennek ellenére ragaszkodik ahhoz, hogy lakóikat kitelepítsék, és **a falvakat zsidó izraeli telepések lakhatási projektjeivel helyettesítsék.**

<https://www.middleeastmonitor.com/20191008-israel-to-build-camps-as-preparation-for-displacing-arab-citizens/>

Izrael tönkremegy!

Der ewige Jude.

Ami a Talmudot illeti, tegye fel kérdését a The Times of Israelnél vagy a Ynetnél. Itt található a ToI cikk, amely Yosef megjegyzésének talmudi alapjára utal:

<https://www.timesofisrael.com/chief-rabbi-compares-african-americans-to-monkeys/>

Íme egy másik idézet a cikkből:

„A nem zsidók – mondta Josef [főrabbi] – csak azért vannak Izraelben, hogy a zsidókat szolgálják.”

Ezt szeretem Izraelben. A zsidó leengedi a haját, és felfedi a belső judeofasisztát, akit a diaszpórában élő zsidóknak sikerül álcázni a hamis univerzalista blama mögé.

Nyissa meg a [TalkOrigins.org webhelyet](http://TalkOrigins.org), különösen a [Creationist Fallacy indexet](#), és használja az anyagokat.

És mivel Izraelnek több milliárd dollárnyi katonai segítségre van szüksége, az évutánévutánévben, amit csinálsz, az élősködően a Fehér Ember erkölcsére hagyatkozik saját utódainak védelmében. Nem mintha a parazitáknak ne lenne saját erkölcsi parazita változata

- [Robjil](#) mondja:

[2019. október 9., 19:52 GMT • 2,9 éve • 200 szó](#)

[@Alden](#)

A kifejezés a cserkeszok miatt jött létre, egy a Kaukázusban élő sok embercsoport közül. J. F. Blumenbach német antropológus találta ki a kaukázusi faj kifejezést, mert úgy gondolta, hogy a cserkeszek az ideális emberi forma.

<http://www.geocurrents.info/place/russia-ukraine-and-caucasus/the-circassian-mystique-and-its-historical-roots>

A cserkesz szépség és bátorság iránti rajongás Nyugaton a felvilágosodás idején széles körben elterjedt. Voltaire magától értetődőnek tartotta, hogy a cserkesziek kedves nép, ezt a tulajdonságot a csecsemők himlővírussal való beoltásának gyakorlatához kapcsolta. A tizenkilencedik században Johann Friedrich Blumenbach, a fizikai antropológia megalapítója feltalálta a „kaukázusi faj” fogalmát részben a cserkeszekre hivatkozva. Úgy vélte, hogy a kaukázusi népek, különösen a cserkeszek és a grúzok, az ideális emberi formához közel állót képviselnek, a teremtés óta kevésbé „degenerálódtak”, mint mások. A korai antropológusok tehát arra törekedtek, hogy felemeljék az európaiakat azáltal, hogy egy közös faji kategóriába sorolták őket a cserkeszekhez.

- [Anonymouse](#) mondja:

[2019. október 9., 20:02 GMT • 2,9 éve](#) • 100 szó

[@Jake](#)

>A zsidók általában elkerülik az emberek megtérését.

Rossz. Az Egyesült Államokban a nem vallásos zsidók 30%-a házasodik nemzsidókkal. Sok nemzsidó feleség tér meg. A gyerekek belátásuk szerint zsidónak vagy nem, de természetesen genetikailag félig zsidók.

Azt javasoltam, hogy a milliós nagyságrendű világi amerikai zsidók genetikai örökségüket a fehér nemzsidó populációba keverik. Ahogy fentebb mondtam, ez a folyamat nagyon darwininak tűnik, és a fehér faj javára válik. Egy idegen népesség, ahogyan azt a 19. században a legobjektívebb európai gondolkodók, nemzsidók és zsidók egyaránt látszottak (amelyet a fenti cikkben hosszasan idézünk), 2019-ben nem idegen vagy nem idegen (YMMV).

Az itteni nagyokosok ellenállnak ennek az elképzelésnek.

RFC

- [Robert Dolan](#) mondja:

[2019. október 9., 20:39 GMT • 2,9 éve](#) • 100 szó

[@Anonymouse](#)

Ostobaság.

Néhány világi zsidó összeházasodik, és nem ők az a legénység, amelyik gyermeket szül, szóval ez nem számít.

Az ortodoxok nem házasodnak össze, és nekik van gyerekük.

Ha egy zsidó egy pogányhoz megy feleségül, többé nem látják szívesen a zsinagógában.

A szervezett zsidóság százmilliókat költ arra, hogy fiatal zsidókat oktasson, hogy randevúzzanak és házasodjanak össze a zsidó fajon belül.

2000-ért évek a zsidók megtagadták az asszimilációt, és továbbra is ugyanazt a viselkedést folytatni, bármit is állítanak néhány IDF barom ebben a megjegyzésben.

[@AaronB](#)

A judaizmust a kezdetektől fogva mindig az amorális magatartás igazolására használták.

A judaizmus a Megtévesztő Jákobot szellemi és erkölcsi ősatyjává emeli, mert a csalás, a hazudozás és a lopás a judaista hit lényeges része.

A judaizmust fel lehet lágyítani, hogy enyhe altruista elemeket is tartalmazzon, de alapvetően az amorális magatartást támogatja, és mindig is így fogták fel.

ps A CA002.1 kreacionista tévedés megduplázása nem teszi igazabbá, csak még kétségbeesettebbnek tűnik.

pps A lusta élőködő erkölcsisége fel van jegyezve Józsué könyvében: „Így adtam neked egy földet, amelyen nem dolgoztál, és városokat, amelyeket nem építettél; és bennük laksz, és olyan szőlő- és olajfaligetekből eszel, amelyeket nem te ültettél.

- [Art](#) mondja:

[2019. október 9., 21:52 GMT • 2,9 éve • 100 szó](#)

[@AaronB](#)

A darwinizmust kezdeté óta mindig az amorális magatartás igazolására használták.

A cionizmust kezdeté óta mindig az amorális magatartás igazolására használták.

Lásd az 53-as megjegyzést

Az apartheid rasszista izraeli zsidó cionizmus 36 000 arab izraeli állampolgárt küld táborokba, és adják át földjüket zsidó telepéseknek.

Indokolt amorális magatartás!

ps Szegény AaronB – soha nem tud nyerni – a törzse túlságosan amorális.

- [Anonymouse](#) mondja:

[2019. október 10., 12:41 GMT • 2,9 éve • 200 szó](#)

[@Robert Dolan](#)

Dolan azt írja, hogy néhány világi zsidó összeházasodik, és nem ők a legénység, amelyik gyermeket szül, szóval ez nem számít.

Hamis. Az amerikai világi zsidók több mint 35%-a nemzsidókhöz köt házasságot.

Az ortodoxok nem házasodnak össze, és nekik van gyerekük.

Igaz és hamis. Az ortodoxok nem házasodnak össze, és sok gyerekük van. Ennek ellenére az ultraortodoxok közül jó néhány lemondanak, és vagy szekulárisá, vagy mérsékelten vallásossá válnak. A nem ortodox zsidó-nemzsidó pároknak van gyermekük, de kevesebb. Az ortodox zsidók az amerikai zsidók mindössze 22%-át teszik ki.

Ha egy zsidó egy pogányhoz megy feleségül, többé nem látják szívesen a zsinagógában.

Hamis a legtöbb zsinagógára, igaz az ortodox zsinagógára (az amerikai zsidók mindössze 22%-a).

A szervezett zsidóság százmilliókat költ arra, hogy fiatal zsidókat oktasson, hogy randevúzzanak és házasodjanak össze a zsidó fajon belül.

[@The Dark Night](#)

De az Ószövetséget Kr.e. 250-ben írták Alexandriában, Egyiptomban csak 2250 évekre genutánkialakultak a modern fajok. Nem tudtam, hogy az Ószövetség egészen ÉNy-ra a Kaukázusig terjed.

Bármilyen tündérmesékben és alapító mítoszban is hiszel

[@The Dark Night](#)

Van-e őszinte angol fordítása annak, amit a Talmud a pogányokról mond? Israel Shahak azt mondja, hogy nincs.

- [mark green](#) mondja:

[2019. október 10., 20:47 GMT • 2,9 éve • 300 szó](#)

Ön az *aljasabb hasbaristák* közé tartozik, akiket mostanában itt észrevettem. Ez nem könnyű teljesítmény. Tipikus zsidó módra megtagadod, hogy közvetlenül foglalkozz azzal a központi kérdéssel, hogy a faj (ősök) központi szerepet játszik a judaizmusban – mind a világi, mind a vallásos zsidók körében. Ezt vitatja?

A visszatérés törvénye világi törvény. A zsidóság szabályai vallási szabályok. Nincs összefüggés köztük, mert Izrael szekuláris állam. A vallási törvényeknek nincs hatalmuk Izraelben, hacsak a világi bíróságok el nem ismerik és elfogadják azokat.

Izraelben nincs „korreláció” a világi és a zsidó törvények között. ezt most komolyan mondd? "Korreláció"? Mit szólnál a "kompatibilitáshoz"? Igen, sok a kompatibilitás.

Egyetértek azzal, hogy az izraeli világi törvények felülmúlhatják a vallási törvényeket, és meg is teszik, ha lökdösni kell. Biztos. De ezek a jogi viták az izraeli társadalom peremére szorulnak. Legtöbbször a világi és a (zsidó) vallási nézetek és törvények alkalmazkodnak egymáshoz. Az izraeli nem-zsidó közösségeket könyörtelenül üldözik és diszkriminálják. Nem hallottad?

Izrael alapvető visszatérési törvénye lehet „világi”, de teljes mértékben összhangban van a vallásos judaizmus értékeivel és preferenciáival. A vallásos zsidók teljes mértékben betartják ezt a „világi” törvényt, amely *minden zsidó anyától születettnek* jogot ad arra, hogy igényt tartson izraeli állampolgárságra. A ma „zsidó államnak” nyilvánított (de nem zsidó anyától született) egyéneknek nincs ilyen védelme. Ez sokat mond.

A rassz/ősök központi és kulcsfontosságúak az Izrael körüli megosztottságban. Kérdezd meg az arabokat. Kérdezd meg a szefárdokat. Tekintse meg újra azt is, hogyan bánnak a vallásos zsidókkal (akik feketék) a csodálatos, demokratikus zsidó államban:

<https://forward.com/opinion/408769/black-jews-are-being-chased-out-of-a-zsidó-közösség-rasszizmus-itt-van/>

Izrael teokratikus, fajvezérelt „demokrácia”. Ami még rosszabb, élőködik és megrontja a nyugati világ nagy részét. Ez egy bűnözői vállalkozás.

[@The Dark Night](#)

Mindazonáltal azt szeretném, ha válaszol Shatac érvelésére, miszerint a Talmudot szándékosan félrefordították = mind a zsidók, mind a szemofil nemzsidók – hogy elhomályosítsák a virulens nemzetellenességét. Az a tény, hogy ezek az Ön által kínált szövegek erősen korrelálnak, nem jelenti azt, hogy a Talmud őszinte szó szerinti fordításai.

[@Achilles Wannabe](#)

Nincs szükségünk a Talmudra. A tettek hangosabban beszélnek. Csak ezért nézik az embereket a Talmudot vagy a Jegyzőkönyveket.

Olyan mintutánkilenc tizenegy. Mi a fene történik? Mindenki különböző szemszögből nézte az iszlámot.

Lol, és íme. Nem a muszlimok voltak. Mi a fene történik? Mi az, ami a zsidó szövegekben jó, ha olyan dolgokat csinálunk, mint a kilenc tizenegy.

Ezért van hatalmas érdeklődés a Talmud, a Kabbala, a Tanakh és más zsidó szövegek iránt.

A Miért van ez rendben zsidó uralkodóinkkal, mindannyian ezt keressük ezen az oldalon.

Mad Albright 1996-ban felkapott minket az OK témára, hogy rossz dolgokat csináljunk az izraeli uber alles napirendjéért.

• **Válaszok:** [@Achilles Wannabe](#) , [@AaronB](#)

Válasz Egyetérték/Nem értek egyet/stb. This Commenter This Thread Hide Thread

- [Achilles Wannabe](#) mondja:

[2019. október 13., 21:27 GMT • 2,9 éve](#)

[@Robjil](#)

Nos igen. Ezért szeretném megnézni a Talmud őszinte fordítását. Ismerje meg ellenségét.

Válasz Egyetérték/Nem értek egyet/stb. This Commenter This Thread Hide Thread

- [AaronB](#) mondja:

[2019. október 13., 23:48 GMT • 2,9 éve • 100 szó](#)

[@Robjil](#)

De nem igazán érdekli a judaizmus megértése.

A jesiva-hallgatóknak adott főbb teológiai oktatókönyvek – ezeket egyszer ide soroltam. Előreláthatólag soha senki nem hallott róluk.

Olvassa el bármelyiket a végétől a végéig, és tökéletesen megérti.

De nem fogod. Itt senki sem fog.

Válaszok: [@Achilles Wannabe](#) , [@Robjil](#)

Válasz Egyetérték/Nem értek egyet/stb. This Commenter This Thread Hide Thread

- [Achilles Wannabe](#) mondja:

2019. október 14., 6:06 GMT • 2,9 éve

@AaronB

Eloolvasom a Talmudban, ha találok rá egy őszinte fordítást. Israel Shatock szerint nincs egy . Azt mondja, a fordítók – zsidók – nem akarják, hogy a gójok az igaziTalmudot olvassák. Az ilyen olvasás antiszemitizmushoz vezethet.